

kohhe filmist punnaseks, kui walle nõu emalt mele tuli.

Teine wend Willem olli wägga terrane pois, kõikidele wägga armas. Ikka ollid temma filmad lahked, üks rõmus meel allati, et temma laulmist ja õiskamist iggal pool majas kuuldi. Kõik mis ta ette wöttis, läks hästi korda; kolis käies mõistis ta ärra, mis õppetati, ja kui suremaks kaswis, sai ka tisleri ammet isä kõrwas temmale pea selgeks. Kolme aasta pärast sai ta selliks, ja nimmetud ülestõusmise pühhal läksid mõllemad wõera=ma tele, Peter seppa, Willem tisleri ammetit weel täiemalt õppima.

Kui sul, armas luggija, ehk legi wanna reisind hantwärgi mees sõbraks on, siis pallu tedda, et ta sulle juttustab omma norest põlwest, kuidas ta wõeral maal ühhest linnast teise reisis. Olli tal õnne, et ta head meistrit leidis, siis ta teggi temma jures mõnne ku ehk ka aasta tööd; sai ta agga jälle tükki rahha korjanud, siis wöttis keppi kätte, pauna selga ja läks eddasi. Ja kui nifuggune hantwärg jälle ausaste ja wagga siiddamega omma koju taggasi tulles, siis pead, armas luggija, nifuggusest mehhest suurt luggu piddama, sest reisimise aeg on küll üks armas, agga on ka kartlik aeg, ja palju nori mehhi on wõerale male omma auu ja rahhu, omma terwist ja truust

ärrakautanud, ja senna neidki mahhajätanud, kes nende läbbi häbbi ja teotuse sisse sattunud, ja kelle õhkamised nende hingele koormaks jäwad.

Peetri ja Willemi te läks Stutgardi ja Münneni linna kaudu, kus mõllemad ka meistrite jures tööd leidsid. Se aasta, mis nad seal elasid, olli neile üks armas aeg. Et neil teine teisest seltsi olli, siis ei holind nad suremast sõbrusest teiste sellidega piddada. Kui neil aega olli, käisid nad sure linna imme=asju ja arruldasi kohte watamas; pühhapäiwil pärast lõunat käisid nemmad kolis, õppisid tseihjendama ehk tö planisid teggema ja ollid pea wägga targad selle peale. Pühhapäwa ja Sõmaspäwa õhtutel wiitsid nad omma aega ühhe ehk teise omma ma sõbraga ja ajasid mõnusat juttu. Nenda läks üks nädal ja ku teise järrel lõbbusaaste eddasi.

Wimaks kui terve aasta nenda möda läinud, ja se olli jälle pärast ülestõusmise pühhi, et meistritel tööd hakkas puduma, tahtis Peter jälle eddasi minna ka teisi wõeraid maid watama. „Willem“, ütles ta omma wennale, „sul on weel tööd, mis jures sa wägga palju wõid õppida ja kõige omma ellu ajaks kasju jada; sest siin tehakse maja asju kunninga kotta, mis sa mujalt linnades naljalt ei wõi leida. Sepärast ja sa weel ükski pool aastat seie, agga minna lähhan tele.“